

FAŁSZYWI NAUCZYCIELE

Tekst biblijny: 2 P 2,1-3

Cel lekcji:

Poznanie: Zrozumienie tego, że choć mamy naoczne świadectwo i prorocze Słowo Boże, powstaną fałszywi nauczyciele głoszący niszczące herezje oparte na sfabrykowanych przesłaniach.

Odczucie: Odczucie lęku przed zniszczeniem, jakie ściągają na siebie fałszywi nauczyciele.

Działanie: Zachowanie czujności w celu rozróżniania prawdy od kłamstwa.

Plan nauczania:

I. Poznanie: Strategia szatana przeciwko prawdzie.

A. Na każdą prawdę wymyślony został fałsz. Jak w naszych czasach fałszuje się najważniejszą prawdę Słowa Bożego?

B. Jakie znaki pozwalają nam rozpoznać cechy zwodziciela?

II. Odczucie: Boże działa w obliczu zła.

A. Jakie wcześniejsze przykłady podaje Piotr, by wskazać, że chciwość i pożądlivość prowadzą na zatracenie?

B. Jakie przykłady podaje, by podkreślić, że Bóg jest w stanie uratować pobożnych?

III. Działanie: Poznanie naszego Pana i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa.

A. Jak dzięki poznaniu Jezusa Chrystusa możemy uniknąć zepsucia, które jest na świecie?

B. Jak możemy uniknąć zwiedzenia, uwikłania w grzech i ulegania mu?

Podsumowanie: W świecie grzechu, pożądlivości, chciwości, zwiedzenia i lekceważenia autorytetów Bóg wie, jak wyratować pobożnych z pokusy i zachować bezbożnych na potępienie w dniu sądu. Nasze zbawienie jest wyłącznie w poznaniu naszego Pana i Zbawiciela Jezusa Chrystusa.

Cykl nauczania

Etap 1 - Motywowanie

Tekst biblijny: 2 P 2,1-3.20-21

Kluczowa koncepcja duchowego rozwoju: Jak istnieją prawdziwi prorocy (2 P 1,21), tak w każdym wieku istniało wielu fałszywych nauczycieli (2 P 2,1). Każda biblijna prawda jest atakowana przez fałsz i podrabiana. Ci, którzy poznali Pana Jezusa Chrystusa, ale znowu dali się uwikłać w zepsucie świata, są w gorszym stanie niż ci, którzy nigdy nie poznali drogi sprawiedliwości (2 P 2,20). Fałszywi nauczyciele, przed którymi Piotr ostrzega, byli wierzącymi, ale dla materialnego zysku porzucili prostą drogę (2 P 2,3.15) i wprowadzili niebezpieczne błędy, praktycznie wypierając się Pana, który ich odkupił (2 P 2,1). Kara ich nie ominie (2 P 2,3.9-10.12). Ale Pan wie, jak wyratować pobożnych z pokuszenia (2 P 2,9), a Piotr wzywa swoich adresatów, by odrzucili zwiedzenia szerzone przez fałszywych nauczycieli.

Tylko dla nauczyciela: Istnieje ścisły związek między 2 P 2,1—3,3 a Jud 1,3-19. W kwartalniku Lekcje Biblijne zaznaczone zostało kilka podobieństw między tymi dwoma fragmentami. Tych podobieństw jest znacznie więcej. Byłoby dobrze przestudiować te podobieństwa, aby zyskać szersze spojrzenie na sytuację, w jakiej znajdował się Kościół w czasach Piotra i Judy. Choć fragmenty te są do siebie bardzo podobne, to jednak różnią się pewnymi istotnymi szczegółami, które ubogacają nasze zrozumienie ówczesnej sytuacji, podobnie jak studium czterech ewangelii pomaga nam uzyskać pełniejszy obraz życia i służby Jezusa. Trudno ustalić, skąd wzięło się takie podobieństwo między 2 *Listem Piotra* a *Listem Judy*, ale jest ono niezaprzeczalne.

Wstępne zadanie i dyskusja: Przeczytajcie razem 2 P 2,1-19 i Jud 1,3-16. Porównajcie te dwa fragmenty pod kątem podobieństw i różnic, a następnie omówcie sytuację Kościoła wczesnochrześcijańskiego budzącą tak głęboką troskę obu autorów. W jakim stopniu fragmenty te opisują ówczesną sytuację Kościoła chrześcijańskiego?

Etap 2 - Badanie

Tylko dla nauczyciela: Otaczają nas siły, które niszczą naszą duchową energię i duchowe życie. Albo ulegamy tym siłom i zostajemy przez nie pokonani, albo szukamy łaski i mocy Bożej, by te siły pokonywać. Piotr mówi, że jeśli te siły nas pokonują, to jesteśmy w gorszym stanie, niż gdybyśmy nigdy nie poznali drogi sprawiedliwości.

Komentarz biblijny

I. Prawda i fałsz (przeczytaj 2 P 2,1-3).

Piotr przeciwstawia prawdziwych proroków z 1,21 fałszywym prorokom i nauczycielom, którzy powstają w Kościele. Wprowadzają oni niebezpieczne błędy, odrzucają Jezusa i Jego pojednawczą ofiarę za grzechy, a czyniąc to ściągają na siebie szybką zagładę (2 P 2,1). Niestety, „wielu pójdzie za ich rozwiązłością, a droga prawdy będzie przez nich pohańbiona” (2 P 2,2). Ludzie ci kierują się chciwością i wykorzystują naiwne osoby licząc na materialny zysk (2 P 2,3.15). Wskutek tego stawiają się pod Bożym sądem (2 P 2,3).

Do przemyślenia: Jakie formy działania przyjmują fałszywi prorocy we współczesnym Kościele i świecie? Jak możemy się upewnić, że rozpoznamy ich, gdy będziemy mieli z nimi do czynienia?

II. Przykłady pobożności pośród bezbożności (przeczytaj 2 P 2,4-10).

Piotr przytacza kilka przykładów ilustrujących jego stwierdzenie w w. 3 o wyroku potępienia na fałszywych nauczycieli i ich zgubie, która nie drzemie. Najpierw przywołuje przykład aniołów wyrzuconych z nieba i „podanych łańcuchom ciemności, aby byli zachowani na sąd” (2 P 2,4 BG). Potem mówi o miastach dawnego świata, na które Bóg zesłał niszczący potop, by zniszczyć bezbożnych, a ocalić Noego, karnodzieję sprawiedliwości, i siedmioro innych (2 P 2,5). Potem nawiązuje do Sodomy i Gomory spalonych na popiół jako przykładu tego, co stanie się z bezbożnymi (2 P 2,6), a w przeciwieństwie do tego wskazuje Boże ocalenie „sprawiedliwego Lota, udręczonego przez rozpustne postępowanie bezbożników”, który „widział bezbożne ich uczynki i słyszał o nich, i trapił się tym dzień w dzień w prawej duszy swojej” (2 P 2,7-8).

Skoro Bóg mógł uratować Noego i Lota spośród bezbożnych skazanych na zagładę, to, jak twierdzi Piotr, Bóg może także uratować pobożnych przechodzących trudności i pokusy (*peirasmos*) oraz zachować bezbożnych na dzień sądu (2 P 2,9). Piotr dodaje, że Bóg potrafi to uczynić szczególnie wobec „tych, którzy oddają się niecnym pożądliwościom cielesnym, a zwierchnością pogardzają” (2 P 2,10). Takie zepsucie i szydercza postawa są korzeniem problemu z ludźmi, którzy stali się fałszywymi nauczycielami.

Do przemyślenia: Por. 1 Kor 10,13 z Mt 6,13. Jakie środki przedsięwziął Bóg, by wyratować nas z pokuszenia?

III. Jak rozpoznać fałszywych nauczycieli? (Przeczytaj 2 P 2,10-19).

W opisie fałszywych nauczycieli dokonany przez Piotra wyróżnia się kilka cech. Poza tymi, które już wspomnieliśmy, w tej części listu wskazane są pogarda i bluźnierstwo (2 P 2,10-12), uczestniczenie w libacjach (2 P 2,13), uwodzenie i cudzołóstwo (2 P 2,14), chciwość materialnych zysków (2 P 2,14-15), pusta chępliwość i prowadzenie ludzi do niewoli grzechu, z której niedawno zostali wyrwani (2 P 2,18). (Por. Jud 1,4.8.10-13.16).

Do przemyślenia: Jakie są, według Piotra i Judy, cechy tych, którzy występują z rzekomą nową i ekscytującą „prawdą”?

IV. Niebezpieczeństwo powrotu do zepsucia (przeczytaj 2 P 2,20-22).

Piotr oświadcza, że ci, którzy zostali uwolnieni od zepsucia świata dzięki więzi z Jezusem Chrystusem, a następnie znowu uwikłali się w to zepsucie i zostali przez nie pokonani, znajdują się w gorszej sytuacji niż wcześniej. Zachowują się jak bezmyślne zwierzęta, kierujące się prymitywnymi instynktami (por. z 2 P 2,12), jak psy i świnie zachowujące się w odrażający sposób (2 P 2,22). Ale Bóg podnosi myślących ludzi ku wyższemu standardowi. Dał im „święte przykazanie” (2 P 2,21), którego mają przestrzegać. Dla tych, którzy wracają na drogę grzechu, byłoby lepiej, gdyby nigdy nie poznali drogi sprawiedliwości. Teraz są odpowiedzialni za znacznie więcej, a zatem otrzymają surowszą karę. Por. Hbr 6,4-6; 10,26-28.

Do przemyślenia: Jk 3,1 wskazuje, że nauczyciele ponoszą większą odpowiedzialność, a zatem fałszywi nauczyciele zasługują na szczególnie surową karę. Jakie biblijne przykłady fałszywych nauczycieli są dla nas ostrzeżeniem?

Pytania do dyskusji:

1. Mówi się, że jeśli nie uczymy się z przeszłości, to jesteśmy skazani na jej powtarzanie. Jaką korzyść możemy odnieść ze studiowania przykładów z przeszłości wskazanych przez Piotra i Judę? Por. 1 Kor 10,6-12.
2. Jak możemy zauważyć wiele podobnych cech u współczesnych fałszywych proroków?

Etap 3 - Zastosowanie

Tylko dla nauczyciela: Wielu współczesnych telewizyjnych ewangelistów to bogaci i wpływowi ludzie głoszący ewangelię sukcesu, która daleko odbiega od ewangelii Jezusa Chrystusa i Jego wzorca życia i służby. Często rzekome znaki i cuda towarzyszą ich kazaniom, aby nadawać wiarygodność ich twierdzeniom, iż działają w mocy Boga i Ducha Świętego. W jakim stopniu takie zewnętrzne cechy mogą być podstawą oszacowania prawdziwości ich nauczania? Piotr wydaje się sugerować, że istnieje ścisłe powiązanie między charakterem fałszywych nauczycieli a dwulicowością ich nauki.

Pytania do przemyślenia:

1. Dlaczego Piotr tak znaczną część swojego listu poświęca wymienieniu cech fałszywych nauczycieli? Dlaczego może to wskazywać, że zachowywanie właściwych zasad wiary jest ważniejsze niż może się to wydawać?
2. Jakie kwestie doktrynalne wydają się zajmować szczególne miejsce w listach Piotra? W jaki sposób musimy uświadamiać sobie fałszywe nauki dotyczące tych kwestii?

Zadanie: Przeczytajcie razem Dz 20,28-31. Omówcie odpowiedzialność przywódców kościelnych w kwestii uważnego strzeżenia trzody Bożej przed fałszywymi nauczycielami, którzy jak wściekłe wilki nie oszczędzają trzody, ale wypaczają prawdę, by przyciągać uczniów do siebie. W jakim stopniu jesteście odpowiedzialni za siebie nawzajem?

Etap 4 - Tworzenie

Tylko dla nauczyciela: Bibliści starają się wyjaśnić przyczynę podobieństwa między paralelnymi fragmentami z 2 Listu Piotra i Listu Judy. W świetle dowodów tekstualnych wydaje się niezaprzeczalne, że albo jeden z nich cytował drugiego, albo obaj cytowali jeszcze inne powszechnie znane źródło. Niektórzy twierdzą, że Juda cytował Piotra, jako że Piotr był bardziej znany z nich dwóch, a Juda mógł się posłużyć listem Piotra, by nadać większą wiarygodność własnemu listowi. Inni sądzą, że być może Piotr posłużył się materiałem Judy (pomijając pozakanoniczne odniesienia przywołane przez Judę), aby nadać wiarygodność listowi Judy. Jednak uważne porównanie Jud 1,17-18 z 2 P 3,2-3 może sugerować, że obaj autorzy korzystali z wcześniejszego wspólnego źródła, które uważali za natchnione, odzwierciedlające nauczanie Jezusa przez apostołów (por. z Ez 12,22; Mt 24,48).

Zadanie: Poproś uczestników lekcji, by w dwóch kolumnach wymienili paralelizmy między 2 P 2,1-22 i Jud 1,3-16. Mogą też wymienić te paralelizmy nie notując ich. Poproś by zwrócili uwagę na wyraźne podobieństwa oraz występujące różnice. Jak te dwa fragmenty uzupełniają się nawzajem? Jak Piotr wyjaśni podobieństwa i różnice w świetle swojego pojmowania objawienia i natchnienia wyłożonego w 2 P 1,21?